

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2015. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas
(Litva) – Agnieška Anisimovienė i dr.**

(Predmet C-688/15)

(2016/C 106/20)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelji u kasacijskom postupku: Agnieška Anisimovienė i dr.

Druge stranke u postupku: AB bankas 'Snoras', u stečaju; VĮ 'Indėlių ir investicijų draudimas'; AB 'Šiaulių bankas', pravni sljednik AB bankas 'FINASTA'

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu o depozitima ⁽¹⁾ tumačiti na način da se sredstva naplaćena s računa osoba s njihovim pristankom ili sredstva koja su te osobe same prenijele ili uplatile na račun otvoren u ime kreditne institucije u drugoj kreditnoj instituciji može smatrati depozitima u smislu te direktive?
2. Treba li članak 7. stavak 1. i članak 8. stavak 3. Direktive o depozitima zajedno tumačiti na način da se osiguranje depozita do iznosa iz članka 7. stavka 1. mora isplatiti svakoj osobi čija se tražbina može utvrditi prije dana donošenja ocjene ili presude iz članka 1. stavka 3. točaka (i) i (ii) Direktive o depozitima?
3. Je li u kontekstu Direktive o depozitima, definicija „uobičajene bankovne transakcije” važna za tumačenje pojma depozita kao potraživanja koje proizlazi iz uobičajenih bankovnih transakcija? Treba li tu definiciju također uzeti u obzir pri tumačenju pojma depozita u nacionalnom zakonodavstvu kojim je prenesena Direktiva o depozitima?
4. U slučaju pozitivnog odgovora na treće pitanje, na koji način treba razumjeti i tumačiti pojam uobičajene bankovne transakcije iz članka 1. stavka 1. Direktive o depozitima:
 - (a) koje bankovne transakcije treba smatrati uobičajenima ili koji bi se kriteriji trebali koristiti za utvrđivanje treba li se određenu bankovnu transakciju smatrati uobičajenom?
 - (b) treba li se pojam uobičajene bankovne transakcije ocjenjivati s obzirom na cilj izvršenih bankovnih transakcija ili s obzirom na subjekte između kojih su izvršene te bankovne transakcije?
 - (c) treba li se pojam depozita kao potraživanja koje proizlazi iz uobičajenih bankovnih transakcija, iz Direktive o depozitima, tumačiti na način da obuhvaća samo slučajeve kada se sve transakcije koje dovode do nastanka tog potraživanja smatraju uobičajenima?
5. Kada sredstva nisu obuhvaćena definicijom depozita iz Direktive o depozitima ali je država članica odlučila prenijeti Direktivu o depozitima i Direktivu o naknadi štete investitorima ⁽²⁾ u nacionalno pravo na način da se sredstva za koja deponent ima tražbinu koja proizlazi iz obveze kreditne institucije da pruža investicijske usluge također treba smatrati depozitima, može li se pokriće za depozite primijeniti samo nakon što se utvrdilo da je u pojedinačnom slučaju kreditna institucija djelovala kao investicijsko poduzeće i da su joj sredstva prenesena u svrhu investicijskog poslovanja/djelatnosti, u smislu Direktive o naknadi štete investitorima i MiFID? ⁽³⁾

⁽¹⁾ Direktiva 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita (SL 1994 L 135, str. 5). (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 6., svezak 12., str. 33.)

⁽²⁾ Direktiva 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore (SL 1997 L 84, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6. svezak 1., str. 11.)

⁽³⁾ Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL 2004 L 145, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 4., str. 29.)